

meget mere central rolle i det videre arbejde, end de tidligere har gjort, og det mener jeg også er forudsætningen for at få en vellykket boligfornyelse igennem.

Så derfor må vi sige: Her har vi i hvert fald en situation, hvor vi kan gøre det, og jeg vil da betragte det som naturligt, at har man en karré, der skal byfornys, så kalder man beboerne sammen for at diskutere de her ting. Det er da helt indlysende, for derved har man da muligheden for at lave de bydelscentre eller byfornyelsesbutikker, eller hvad det er, der skal til af stafetter, som er afgørende for, at det kan fungere. Hvem skulle man ellers kunne spille sammen med?

Det er altså mere et spørgsmål om, at vi præciserer, hvordan sådan nogle ting kan laves i praksis, at vi giver noget vejledning til, hvordan det her skal være. Det vil da være fuldkommen halsløs gerning først at lave en byfornyelsesbeslutning, derefter indkalde folk og sige: Her har vi truffet en beslutning; værsgo, nu kan I få en rådgiver til at se på det. Sådan kommer det ikke til at fungere, for det vil folk ikke finde sig i. De vil godt være med til at diskutere tingene.

Jeg vil også gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er lidt af en tilsnigelse at sige, at vi ved at lave de her ting – og nu også det med huslejen og også med den boligpolitik, som Københavns Kommune har – jager folk væk. Det er ikke rigtigt, for jeg har nemlig snakket med en hel del, som gerne vil blive boende i et bestemt område. Men se, det er sådan, at når to mennesker bor i en lejlighed og måske får et par børn, så er lejligheden altså for lille til, at de kan være der. De vil gerne blive boende, men altså også gerne have en større lejlighed, og det kan man så gøre på den måde, at man siger, at vi får nogle større lejligheder og samtidig laver noget med nogle ungdomsboliger til en rimelig pris. Derved sørger vi for den mulighed. Bofællesskabstanken kan jo også bruges.

Altså, vi skal til at tænke lidt anderledes. Vi skal ikke tænke på, at nu ser huset sådan ud, og sådan ser det også ud, når vi er færdige. Det kan det selvfølgelig godt, når vi taler om facader og sådan nogle ting, men indholdet kan da godt være forskelligt alt efter de behov, der er i en beboersammensætning, som man både har og fortsat ønsker at have. Jeg vil gerne her pege på ikke mindst de ældre. Det ville være fremragende, hvis man i disse byfornyelsestiltag, projekter, også fik installeret elevatorer, så de kunne blive boende på femte sal, hvis de gerne vil det.

Der er altså mange ting, der skal tages ind, og det er den dialog, som skal være mellem dem, der har ansvaret for beslutningen, nemlig kommunalbestyrelsen, dem, de beder om at udføre den, og så den befolkning, der skal deltage. Det er dér, det centrale ligger.

Hr. Villy Søvndal var inde på spørgsmålet om nye støtteformer. Det venter jeg spændt på at høre om. Hvordan kunne de være? Vi vil da gerne se på, hvad det kunne være for nogle ting, man dér kunne komme frem med. Det gælder selvfølgelig også andre, der har været inde på nogle af de her ting.

Så sagde hr. John Vinther noget rigtigt, nemlig at det bliver et langt udvalgsarbejde, men jeg skal lige forbedre det lidt: Det bliver langt, men det bliver også koncentreret. Det er regeringens agt at få lovforslaget færdigbehandlet og vedtaget ved tredje behandling, inden Folketinget går på sommerferie. Det vil jeg gerne sige. Det skal der ikke være skygge af tvivl om.

Og derfor vil jeg også tage initiativ til at indbyde de forskellige politiske partier, som har udtalt sig i hvert fald ikke negativt, men positivt, og som også er kommet med nogle ting, man gerne vil diskutere. De vil blive indbudt til et møde ikke i den kommende uge, men i næstkommende uge. Dér mener jeg så, at man i hvert fald har haft tid til ligesom at line op, hvad er det for nogle ting, man vil lægge vægt på. Det ville være fornemt, hvis vi kunne lave et lovforslag, hvor flertallet af partierne i Folketinget var enige om, at det her var noget, der var bæredygtigt, selv om man så måtte æde den helhedsorienterede byfornyelse i sig, når man fik noget andet. Sådan er det jo.

Samtidig skal der afklares nogle ting, og jeg vil gerne sige, at det vil jeg lægge meget stor vægt på. Jeg vil også lægge stor vægt på, at vi prøver at nærme os hinanden og ikke taler os fra hinanden. Og det vil sige, at man – det synes jeg i hvert tilfælde – skal forklare, hvor problemerne er, og så undgå de ultimative krav, indtil vi er kommet derhen, hvor vi kan se, om vandene skilles.

Men der skal ingen tvivl være om, at regeringen ønsker lovforslaget vedtaget, inden vi går på sommerferie. Det er tidsterminen. Og jeg mener, at med det lange forberedelsesarbejde, vi har haft, er der altså ikke så mange ting, som man ikke kender til. Det er så spørgsmålet, om man politisk kan eller vil acceptere nogle af de her ting, og jeg vil selvfølgelig gerne stille mig positiv over for ændringer, der kan være med-